



EL POBLE CATALA



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
C/ DE LA VICTORIA 19. PRAL. TELEFON 4253

ANY XIV :: NUMERO 4410 :: BARCELONA, DIUMENGE, 20 DE MAIG DE 1917 :: UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPREMTA I ESTEREOTIPIA
C/ RIBERA EST, 18 TELEFON 2293

ELIXIR ESTOMACAL

de Saiz de Carlos (STOMALIX)

Es recetado por los médicos de las cinco partes del mundo porque tonifica, ayuda a las digestiones y abre el apetito, curando las molestias del

ESTÓMAGO E INTESTINOS

el dolor de estómago, la dispepsia, las acedías, vómitos, inapetencia, diarreas en niños y adultos que, a veces, alternan con estreñimiento, dilatación y úlcera del estómago, etc. Es antiséptico.

De venta en las principales farmacias del mundo y en Serrano, 30, MADRID, desde donde se remiten folletos a quien los pida.

RIGUISEN vosté dels qui pretenen competir amb la

Casa Vilardell

en articles de Camiseria. Fins avui, no hi ha cap casa al detall, en aquest ram, que tingui nostres existències, nostre venda, nostra personal i nostres locals.

Hospital, 36 i 38

Telefon A. 3659

Sucursals: Comte de l'Assalt, 8, Telefon A. 3659, Carme, 73 i Riera Baixa, 26

Dr. Serrallach Especialista renyou, matriu, vies urinaris i afeccions orina. De 12 a 1 de 6 a 9. Festius, 10 a 12. PELAI, 40

FABREGAS I RECASENS
BANQUERS

VALORS - CUPONS - BORSA
CANVI - GIROS
4, RANDELL D'ESTUDIS, 4 - Telefons A. 2348 i A. 3453

LA EXPOSICIÓ D'ART FRANCÉS

El Saló de la "Société Nationale des Beaux-Arts"

Dels tres salons que han concorregut a l'actual Exposició, el més important artísticament és el Saló d'Automne, i després d'aquest el de la Société Nationale.

No desparten les sales d'aquesta societat aquella constant admiració, aquella contínua sorpresa que se sent al passar per les del Saló d'Automne. A les sales de la Nationale se troben més espaiades les obres mestres. La inquietud en elles és menor, i les noves escoles quan són representades en les seves instal·lacions, ho són d'una manera temerosa i poruga. Al parlar de les noves escoles, ens referim a les d'uns anys endarrera, al simbolisme, al puntillisme. Un Henri Matisse no hi cabria pas en aquestes sales, entre un Cotto i un Carols Durán.

Per això al passar per les sales de la Nationale, el nostre pas serà més apressat que per les del Saló d'Automne. De moltes d'elles no tindrem que fer altre cosa que acostar noms... I aduec d'alguna, que oblidada noma.

Sala I

Sala de grans dimensions... És la que correspon a la del Saló d'Automne on se troben Vuillard, el Guerin, els Marquet, el Manguin admirables.

An aquí en contes d'ells, el «Poete o la mandolina», de Carols Durán, varies teles de Cottet i un Prinetti. En totes aquestes teles, s'hi troba la menor quantitat de pintura possible.

De Blanche hi ha «Les amis d'André Gide», i varies teles més. Tampoc ofereix gran interès. Lo més estimable de Blanche és la «Esquena de portret de feu de Madame Henri Germain».

Mme. Galtier-Boissière cerca produir efectes de relleu per acumulació de pastels. Un truc com un altre qualsevol.

De les quatre pintures d'August Lepère preferim «Le sentier bordé de grans arbres». Le Sidaner puntillista, acromadament. I no encerta mai a donar una exacta expressió de les diverses calitats.

Salva aquesta sala una natura morta de Lepère, digna d'estar a l'altra banda de la galeria.

Sala II

Daucher i més Daucher. No compremem pas perquè està tan profundament representat aquest pintor de papèrrima paleta.

Duque «Venecies» d'Amor Jean. La pintura de l'Amor Jean no passa d'ésser «quasi pintura». Ama enlairar les coses i difamar els seus contorns. Anotem també una tendència vers la fàcil decoració.

Mes pintura, o més bé, literatura, de Prinetti. Madame Simon mostra la seva inhabilitat amb una Anunciació.

De Soccevolta exposa varis paisatges. Hi ha moments en que ens recorda un xic al nostre Rusiñol. La pintura d'En De Soccevolta i no altres condicions, té la de no resultar desagradable.

Kaxbonsky pinta gentilmente dins de la gamma clara. Com la de De Soccevolta, tampoc es desagradable la seva pintura.

Sala III

Henri Morisset té dues teles. Ens plau més «A la fenestra» que «Après midi d'été». Aquell interior, de tota fàula, ens fa anyorar Bonnard...

Chaudant vol organitzar els seus paisatges, però els termes se li venen a sobre. És, amb tot i això, la seva pintura la més interessant d'aquesta sala.

Leroble fa literatura, però es mereixedor de certs respectes.

Roger no ens convenç amb tot i les seves pretensions de «fauve».

Boritet de Monvel sobressurt també en



Ja són aquí. Ja han tornat d'Amèrica, rics i conquistadors. Barcelona hostatja altra vegada a aquests dos homes extraordinaris que's diuen Charlot i Llapisera.

En el nostre antifeniquisme hi ha sempre una nota de simpatia i de cordialitat envers aquests dos còmics excepcionals. Còmics excepcionals hem dit i no rebaxem res. Charlot i Llapisera, Llapisera particularment, són els creadors d'un nou gènere còmic en el qual ningú els podrà seguir i molt menys aventajar. Prescindim de l'aspecte tauromàquic del treball llur i sempre quedarem en Charlot un acrobata còmic excel·lent i en Llapisera un veritable mestre d'humour.

Però, apart d'això, Charlot i Llapisera tenen un valor d'antitauròfil que enamora. Els braus són considerats com la cosa més seria que hi ha a Espanya. Ja és sabut que's actes militars, les misses i les carreeres de braus són les úniques cerimònies que a Espanya es celebren puntualment. El fet de no «arrimar-se» prou pot costar-li a un torero la llibertat i el de «arrimar-se» massa, la vida. Sobre el tany de les puyes se celebren més reunions i més congressos que sobre qualsevol afer de vital interès. Els ministres de S. M. dicten reglaments en el que's parla del «coleo» i d'altres institucions capdals de la vida espanyola. Veji's doncs si els braus no són considerats a Espanya com una cosa seria. I aduec com una cosa trágica de des l'aparició d'En Joan Belmonte, torero deliquescent, exaltat per tots els literats espanyols, amb la excepció d'En Benavente que's partidari del «Chico de la Blusa».

Doncs bé, en aquest ambient de serietat trágica, de ridícula solemnitat s'imposava una rialla. S'imposava que algú desfogés amb una teoria a la vegada les trágiques llegendes... I aquest ho fou el estat en Llapisera.

En la tauromaquia espanyola En Llapisera té tot el valor d'una irreverència. Els bon aficionats madrilenys quan la seva aparició a la «Mezquita» tingueren paraules d'horror i de santa indignació: un bufó profanava la arena que sublimava la seva sang l'Espartero, que guarda encara les augures penjades del «Nejro», del «Lagartijo», del «Clifia»... I si aquells aficionats no esquinçaren les seves vestimentes poc se'n va faltar...

Això sol ja és un fet digne d'un monument. A Espanya un home té dret a rifar-se de tot menys dels braus. Llapisera és el primer que s'ha rifat dels braus.

Per això la Musa popular, la de les meravelloses vidències, la que escriu:

«La novia de Reverte tiene un pañuelo, con cuatro picadores, mi niña! Reverte en medio...»

també ha escrit:

«Quién hipnotiza a la fiera? Llapisera. Quién con los toros jugó? Charlot.»

Aquesta setmana ha estat lo que se'n diu una setmana deportiva. Curses de cavalls, finals del campionat de Espanya de foot-ball, festes atlètiques amb motiu de l'aniversari de la fundació del C. A. de D. i de la I...

Amb això de que les curses de cavalls siguin o no un veritable deport hi haurà molt a dir. El tipu del jockey és lo contrari de tot idea deportista. Les curses seran si es vol un deport per a cavalls, però lo que se'n diu un deport d'homes, això de cap manera. L'Adrià opina també amb nosaltres. Els «distingits sportmens» opinaran tal volta lo contrari: ells tenen ocasió de presentar-se fets uns Max Linder amb berret de copa i amb jaqué, de lluir uns binocles de campanya i uns botins de piqué, i amb totes aquestes armes creuran emular a Can Tunis les glories dels lions que tiren veri a Longchamps i a Antell...

De tota fàula les curses de cavalls han resultat força. La gent no s'hi ha divertit gaire però ha fet veure que sí. I les noies, fervoroses monàrquiques, han aplaudit els cavalls de les reials cavalleries; i això és sempre una aproximació...

El foot-ball la cosa va anar molt bé. S'ho tingueren de fer els madrilenys i els bilbaïns, Nort contra Sud; i no acabaven mai... Sort que's madrilenys després de dos partits i tres per-

llongacions se'ls hi va acudir fer un goal, que sinó a hores d'ara encara forem al camp mullant-nos amb una cadira al cap encontres de paraigües. El públic, però estava encantat. Allò del foot-ball continuu el varen tenir. Semblava que's trobessin a can cinema de «esta y la otra».

El públic de Barcelona es va sentir madrilenyista. Cal dir però que's nois del «Madrid» són molt simpàtics i surten al camp molt ben pentinats. Tant ells com els bilbaïns ens varen ensenyar de modes. No's varen clavar ni una trista cosa.

Quan els madrilenys van marxar el públic català es va entusiasmar. Sembla que com a bons nacionalistes ens tenien que tirar més el basco i que posats a cantar alguna cosa ens pertocava cantar el «Guernikako». Però, cà: varen estar a punt de cantar la Marxa de Cádiz i de cridar: «Visca la Cibeles!»

UN BARCELONI



Comentari de la guerra

La situació a Russia

II i últim

Ja fèiem remarcar ahir que la principal discrepància entre'l govern provisional rus i el Consell de delegats d'obres i soldats establia en la manera d'apreciar la actitud que Russia deu adoptar davant la guerra.

Mentres els partits moderns, entre ells una fracció dels socialistes, són partidaris de la continuació de la guerra per a complir els compromisos contraets amb els aliats, per què entenent que ells són els qui lluiten per la llibertat dels pobles i per què no creuen amb què Russia pugui fer una pau separada que dongui satisfacció als anhels de la democràcia russa. En canvi els socialistes d'extrema esquerra volen anar a la pau immediata, creient amb què puden arribar a un acord entre's socialistes alemanys.

Les declaracions fetes pel ministre de Relacions estrangeres Milinkof relatives a l'actitut que adoptaria el govern provisional rus en la qüestió de la guerra, han creat rezel entre's components del Consell d'obres i soldats. Aquests rezel consisteixen en creure que Milinkof desitja una pau amb anèxions, cosa que rebutja absolutament el Consell. Inspirant-se amb aquest sentit pacifista i antianèxionista el Consell és partidari d'acudir a la conferència socialista de Stokholm per què creuen amb què's socialistes alemanys acceptaràn el seu programa de pau sense indemnitzacions ni anèxions.

Si aixís es pogués ter la pau, la victòria seria pels aliats. Però's socialistes extremistes russos no malicien de la mala fe dels socialistes alemanys que són enviats a Stokholm de comú acord amb el govern imperial. Com què's socialistes dels països aliats han comprès aquesta mala fe dels socialistes alemanys, que excepte una petita minoria han estat sempre al costat d'l Kaiser, han acordat no assistir a la conferència socialista. Els extremistes russos es veu que no s'han donat compte encara de la jugada que volen guanyar els alemanys i estem segurs que de persistir en el programa que sostenen els socialistes russos com a condició precisa per a assistir a la conferència de Stokholm, no arribaràn a realitzar aquest viatge. La declaració que's socialistes russos demanen dels socialistes alemanys, segons diu un diari socialista de Petrograd, és la de que regoneixen els drets dels pobles a decidir lliurement la seva futura sort i aquesta declaració precisa afecta no solament a Alsàcia Lorena, sino a algunes regions, com la Polònia alemanya. Aquesta declaració deu fer pública i proclamar-se davant del govern alemany.

S'atreviràn a fer semblant declaració els alemanys, encara que sigui amb hipòcrisia? Creiem que no i per això creiem també que's socialistes russos no aniràn a Stokholm, per què tindran temps de veure la mala fe dels socialistes alemanys majoristes.

A més d'aquesta disparitat de criteris entre el Govern provisional i el Consell d'obres i soldats n'hi havien d'altres com són la de creure's els segons més poderosos que's primers i la de ésser partidaris d'una acció més enèrgica en resoldre les dificultats econòmiques i dels transports.

El Govern provisional, per a acabar les querelles i les dualitats de poders, va publicar dies enrera un manifest invitant als socialistes a formar part



—Sabs que m'agraden molt aquestes sabates blanques?
—Doncs, mira, noi, sols hem costen 10'50 pessetes en el

PALAU del CALSAT

FOX Venanci Guillaumet FOX VERGARA, I FOX

Además de la incomparable máquina «FOX» per a escriure importo directament dels E. U. d'América

les següents marques:

«UNDERWOOD» «REMINGTON» «MONARCC» «SMITH PREMIER» «SMITH BROS» «ROYAL», etc., etc.

que veno al públic en condicions ventatjossíssimes

Si necessita V. máquina, no deixi de visitar la casa FOXI

HOMBRES

Faltos de energías, nerviosos-musculares, impotentes, gastados por abusos de Venus, solitarios, alcohólicos, pesares, estudios, & viejos sin afies, recobrarán las fuerzas de la juventud con el VIGOR SEXUAL KOCH de uso externo. Los medicamentos al interior, al son débiles, estropean el estómago y no producen efecto, y si son fuertes matan la salud. El VIGOR SEXUAL KOCH se vende en las boticas bien surtidas del mundo. Conviene que para determinar el grado de DEBILIDAD se pida a la CLINICA MATEOS, Arenal, 1, 1.º, MADRID (España) el GRAFICO SEXUAL, y lo recibirán gratis por correo, reservadamente.

Venta en Barcelona: SEGALÁ, Viuda ALSINA, VICENTE FERRER, VIDAL y RIBAS, SERRA PAMIES y otros.

del Govern, puix les responsabilitats del mateix devien ésser compartides per tots els partits. Dins del Govern provisional hi ha el ministre del treball Kereusky que's socialista, però els extremitats del Consell d'obres i soldats, no s'hi donen per representats.

Primerament el Comitè executiu del Consell va acordar no accedir a la petició del Govern provisional, però després el Consell en plé i per majoria ha acordat participar en el Govern.

Entretant, sorgeixen dugués noves dificultats importants: el ministre de la guerra Goutchko, i el comandant en que de les forces de Petrograd, general Kornilof, dimiteixen els seus càrrecs. El primer en una carta dirigida al president del Consell, príncep Svon, diu que la patria està en perill i que no podent compartir les responsabilitats que puguin sobrevenir, es veu obligat a dimidir el càrrec. El segon, es diu que ha dimitit perquè no tenia autoritat sobre de totes les forces i perquè el Consell d'obres i soldats volia examinar abans les ordres que dongués. Igual pretensió tenia el Consell sobre del ministre de la Guerra.

El fet de que'l Consell d'obres i soldats es mostri partidari de col·laborar amb el Govern és tranquil·litzador. Mr. Tomás, el ministre francès, ha tingut algunes entrevistes amb aquest Consell i sens dubte que la seva autoritat s'ha imposat. Així ho prova el fet de que'l Consell hagi dirigit un manifest a l'exèrcit en el qual es fan les contundents afirmacions de que si abans de fer la pau no és vençut l'enemic, que l'Alemanya, es corre el perill de perdre les llibertats guanyades per la Revolució. Es condemna l'intimitat dels soldats russos amb els alemanys i diu que la democràcia russa no podrà fer la pau abans de que l'Alemanya no hagin fet la revolució.

Una altra nota tranquil·litzadora la dona el congrés de delegats del front, que s'està celebrant actualment. En el qual el ministre Kereusky ha pronunciat un discurs tan sincer, que no podem per menys que admirar-lo. Ha dit que hauria preferit morir dos mesos en una pau que hauria triomfat per sempre la revolució. Diu que les seves forces estan agotades i que ha perdut el valor i la confiança de l'home que parla a ciutadans conscients i desitjosos de crear un nou Estat, digne del poble rus. L'exemple d'En Kereusky dona a comprendre el sacrifici que estan realitzant els homes del Govern provisional per a salvar la llibertat del poble rus. El seu sacrifici va lligat a un martiri moral.

Després d'aquests preliminars d'intel·ligències entre'l govern provisional i el Consell d'obres i soldats, s'han reunit diverses vegades els dos organismes i d'ells està a punt de sortir-ne compost el Govern de coalició.

Però no es logra aquesta intel·ligència entre el Govern i els intrínsecs sense grosses variacions. El ministre d'Afers estrangers, Milukof, que del partit democrata, és obligat pels socialistes a dimidir el seu càrrec, degut a les tendències expressades, anteriorment. Se li ofería una nova cartera i refusa l'acceptar-la i el col·laborar en el Govern.

Tots sabem el gran paper que aquest polític ha des-mpenyat en la revolució russa. Ell tot dels qui la provocaren amb les seves invectives contra els ministres de l'antic règim a qui va acusar de traïdors a la patria. No veiem fundats els rezelos dels socialistes sobre d'aquest polític eminent.

Sortosament, la retirada del partit liberal no s'ha portat a terme, però si hagués succeït que hauria guanyat en rebuessa el nou Govern? No més hi havia una esperança. Que En Milukof i els demes ministres dimitents es retressin per a no ésser causa de desavinències perillósissimes en els actuals moments. Així indirectament prestaran el seu concurs al Govern mentre aquest no s'aparti de la línia de conducta conforme a les seves idees. Tots els països en guerra tenen els seus homes sacrificats. Els que se sacrificaven avui a Rússia mereixen una gran admiració i el temps cuidarà de fer-los justícia.

Però si els nous elements del Govern s'imposen i volen fer prevaldre les teories anteriors allavors és ben segur que aquesta unitat sagrada que's formarà pel sacrifici d'uns, es trenqui i esdevingui un gran perill a Rússia. Els nous ministres socialistes, a l'acceptar la proposició del Govern provisional, deuen fer-ho amb el ferm

convenciment de no trencar cap jurament, perquè aquesta actitud podria ésser fatal per la llibertat del seu poble.

S'ha de tenir confiança en que les veus del seny que sonen de tots indrets de Rússia s'imposaran i s'aplaçaràn les intemperàncies dels socialistes extremitats.

Rússia no anirà a la pau separada perquè seria el suïcidí de la seva llibertat. Rússia passa per un moment tan crític com el que va precedir la revolució.

LA POLITICA

UNA senzilla visita al rei, efectuada pels representants a Cort de Cádiz sembla que pot tenir la virtut d'establir certs equívocs lamentables que havien infligit perjudicis al desenvolupament comercial de la nostra significació marítima.

Els dessusdits diputats gaditans, han indicat al monarca que pensa per mediació de la Junta d'obres del port, sollicitar la cessió de l'explosímet del dipòsit franc de Cádiz a favor de la Companyia de Magatzems generals, de dipòsit, de crèdits i de docks de Barcelona. Afegeixen els visitants aludits que aqueixa entitat fundada en 1878 viu amb contracte directe de amb l'administració de l'estat i que és la sola que explota des de fa 39 anys el dipòsit comercial de Barcelona mitjançant els «Uarrands» que frueixen d'un crèdit extraordinari de la banca nacional.

Aqueixa abressada de la gentil població andalusa arribant-nos en eixos moments en que tant de bé ens fa el amor dels braços pot ésser de la més fecunda i positiva utilitat.

Ella per si sola, fa trontollar i abatre tots els odís incomprendibles de certa gent que sembla viure i campar de l'odi a Catalunya, del mal que fan al prohibisme i a l'expansió de l'esperit de la nació...

Catalunya n'estava gelosa, noblement gelosa, de que no se li otorgessin els mitjans d'altres ciutats germanes per a perfeccionar-se i enrobustir-se en la seva existència de treball i d'iniciativa productora. D'aquesta gloria els externs insidiosos n'havien esmolat una arma per a coperfir la prerrogativa migrada que era conferida al port de la nostra urbe.

Avui són els mateixos gaditans els que conferint a una entitat catalana la administració del llur dipòsit franc fan honor a les nostres aptituds i a l'excel·lència dels drets de comerç marítim que de mala gana i entre invectives mercuraries o de despit s'havien otorgat a Catalunya amb menor grau que a Cádiz.

Rebem-la ben forta aqueixa noble i gentilíssima abressada i corresponent-hi de tot cor allarguem els braços germanívols i treballadors.

La nostra energia no ha de fer fallida quan és tant graciosament demanada, ni nosaltres hem tampoc de refusar la que tant decididament se'ns ofereix...

El triomf del nostre anhel és també el de l'economia moderna, potser el de la regeneració d'Espanya. Salvem-la doncs amb entusiasme i treballant infatigablement sense oblidar el bé de Catalunya i el dels que tant amorosament s'han posat en les rengleres nostres.

Homenatge a l'alcalde

Avui té lloc l'homenatge a l'alcalde senyor marqués d'Olérdola que han organitzat varies entitats liberals de la nostra ciutat i altres elements independents, com és la Unió Gremial.

A les onze del matí tindrà lloc la desfilada de les comissions d'entitats adherides pel despatx de l'alcalde.

A la una de la tarda tindrà lloc al Mundial Palace un banquet.

Gran festival tómbola de la Creu Roja de les Nacions Aliades

El Comitè de la Creu Roja de les Nacions Aliades, treballa febrilment amb la desinteressada cooperació de la Creu Roja Espanyola, en els últims preparatius de la gran festa benèfica que com ja saben els nostres llegidors, se celebrarà en el Turó Park els dies 26, 27 i 28 del corrent i que promet revestir extraordinari lluïment.

La decoració que ha sigut encarregada al reputat artista senyor Alarma, serà esplèndida i de bon gust artístic. En ella imperarà l'estil japonès, amb pavellons destinats a pendre el tè, que serà servit per distingides senyorettes amb trajos adequats.

Hi haurà funcions teatrals, balls regionals, cinematògraf, concerts, vol d'aeroplans i altres interessants atraccions, segons programa que's publicarà oportunament. Però el «clou» de la festa serà el sorteig de la Tómbola,

quins primers premis són dos automòbils una pianola i una motocicleta.

El Comitè va rebent diàriament nous regals entre els quals notarem una màquina de cusir Singer, oferta per Mr. Adcock, i altres també molt valuosos dels senyors Mlle. Schilder, J. B. Parés, J. Amigó, Vidal i Barraquer, Maria de Palacio de Loustal, Mr. i Mme. Deloustal, Viuda Patan, Mr. i Mme. Gaussen, Isidre Portell, Juste i Companyia, J. P. Monés, Casa Lladoné, J. C. Rafel, D. Pucariu, Creu Roja Espanyola, Cesare Gelotti, J. Danus, J. Soley i Geli, R. Maffioli, Leone Levi, Renate Durio, Leonard Durio, Joan Boix, A. Lebeuf, M. Grisau, Marquesa de Julià, J. Valentín, L. Barrau, J. Costa Ferrer, Villa i Concha, Manel Soler, Josep Camps, Pierre Pegorari, Societat Minera Sant Lluís, B. Cateura.

El Govern Previsori a Lituania

Amb el decret número 8, el Consell Nacional de Lituania a Petrograd ha nomenat el Govern previ a Lituania el qual està compost de 12 membres. Tots els diputats lituans de la Duma fan part del mateix. El senyor M. Itchas, diputat i membre del govern previ a Lituania, ha estat nomenat adjutor al Ministeri de l'Instrucció Pública, es al mateix temps Ministre dels Negocis a Lituania.

El primer acte del govern previ a Lituania ha sigut el nomenament de governadors per a les principals divisions administratives de Lituania, o sigui, a Vilna, Kovna, Grodna, Suvalki, Minsk i Vitebsk.

El Govern previ a Lituania ha sigut igualment encarregat pel Consell Nacional de preparar la convocatòria de l'Assemblea Constituant lituana.

ECOS

FESTA gentil aquesta Festa de la Flor. Les dones barcelonines de des la dama aristocràtica, a l'artista de teatres, a la humil obrera totes ens fan present avui el tresor de la seva caritat i de la seva delicadesa.

No son les grans dissortades les que capten avui, ni les loques miserioses les que ens demanen una almoïna. Son mans monissimes les que s'extenen imploradores i son boques rialleres les que ens pregunten.

Festa plena d'encants la d'avui. Les dones gentils omplen els carrers amb les ayes gaies robes de primavera. I les més tímides son avui ardues per virtut de la seva caritat. Elles donen amb la seva rialla els records als dissortats que beneïren les mans gentils que per ells captaren. Qui negarà doncs el seu èxit, per a remeiar els dolors dels infants, si li demana una dona gentil que li ofereix una flor...

PROPERAMENT segons s'ens diu tindrà lloc en un dels nostres més favoreïts salons una exposició de caricatures d'En Passarell.

Es En Passarell tan estimadíssim amic de tots nosaltres que tot elogi del seu talent semblaria fill de la nostra amistat i fora injust el capassar-ho: En Passarell és un humorista! lo que s'en diu un veritable humorista, que el difícil art de la caricatura personal ha produït petites obres mestres.

Sabem que en la seva exposició hi figurarà caricaturitzats els barcelonins més coneguts. No cal dir que augurem i desitgem en En Passarell un èxit grandíssim, tan gran com el que obtingué un altre gran caricaturista català, En Bagaria, amb la seva exposició de fa uns quants anys, al Faiana.

A Madrid els artistes han celebrat una «beccerrada». A Barcelona aquesta espectacle els organitzen tot lo més els agrupiers.

En Penagos, en Julio Antonio, en Robledano s'han sentit flamenques i han volgut emular les glories del «Fenomeno» i del «Papa» a la Plaça de Madrid.

En Penagos, en Julio Antonio, en Robledano, han oblidat sens dubte la dolorosa transcendència del seu xisto. Posem-los al lloc de un estranger turista. Aquest estranger pregunta pels noms dels artistes espanyols... i en una enume ació, un xio arbitraria naturalment, li diuen: Julio Ambrosio, Penagos, Robledano... Després aquest estranger va a la plaça de braus atret pel caràcter benèfic de una festa que en ella es celebra. I en ella se entera de que els torrejadors son també en Robledano, en Penagos, en Julio Antonio...

Qui li treurà a aquest estrany el dret a escriure després espanyolades fantàstiques? A Catalunya no podríem pas imaginar en En Joaquim Sunyer amb «guayabera». Encara hi han categories...

València i Catalunya

A la Lliga Abans d'anir a lloc al local de la «Lliga Regionalista» la recepció dels nacionalistes valencians.

El saló estava completament plé. Presidí l'acte el president de la «Lliga» i senador don Raimond d'Abadal, el qual tenia a la dreta a don Joan Pérez de Lucia, president del «Rat-Pena» de València.

Occupaven llocs de preferència els senyors Cambó, Rahola (don Frederic i don Pere), Morera i Galicia, Ventosa i Calvell, Puig i Cadafalch, Plaça, Ca-

bot, Sansalvador, Bassols, Jover, Maynés, Soler i March, etc., amb els valencians senyors Cebrián, Martínez Ferrando, García Conejos, Ferrandiz Luna, Martínez, Alberola, Pasqual, Caballero, etc.

El senyor Abadal dirigí una afectuosa salutació als hosts. «Nosaltres havem procurat i hem conseguit—digué—fer d'aquesta casa una escola de ciutadania. Hem treballat dins d'aquesta aspiració en la purificació del sufragi, salvació de les nacionalitats, en la reivindicació de sa personalitat.

En el camí tan herós de les reivindicacions de València, que havem emprat, ens tindrà sempre al vostre costat».

Acabà el senyor Abadal Manifestant el desig de que la estada a Barcelona els fós agradable i agraïnt-los la visita.

Seguidament en Miquel Durán i Tortajada llegí un treball del distingit escriptor valencià senyor Martínez Ferrando, titolat «El Nacionalisme a València i l'Estat espanyol». En ell es canten les glories valencianes, es fa una breu història del valencianisme i es formulen unes bases que podrien servir per a la constitució d'un organisme valencià dintre la Nacionalitat Catalana i enfront de l'Estat espanyol.

Finalment, el senyor Abadal, en nom de tots sos correl·ligionaris, donà les gràcies al senyor Martínez Ferrando per sa conferència, afegint que ell demostrava que el calvari de València ha sigut el calvari de Catalunya, i que ambdues tenien que seguir el mateix camí amb fermesa.

Tots els oradors foren aplaudidíssims.

Acabat l'acte s'obsequià als valencianistes amb un lonx.

D'excursió

Ahí al matí, els excursionistes valencians, acompanyats d'un gran nombre d'amics, anaren a Montserrat. Al migdia varen dinar a la Colonia Sedó d'Esparrague a.

Visites

A la nit, es dedicaren a visitar diferents Centres regionalistes. A l'Ateneu del districte VI es celebrà una festa de folk-lope, lo mateix que a la Associació «Catalunya», del districte V, entitat on, ademés, donà un concert l'«Orfeó Canigó» i es representà el monòleg «Mestre Olague».

Per a avui

Matí.—A les onze: assistència a la notable conferència que el distingit crític i compositor senyor Chavarri donarà al Palau de la Música Catalana, sobre música valenciana.

Tarda.—A la una: Gran àpat d'Honor, a l'Hotel Tibidabo, amb parlaments i lectura de poesies. A la sortida de l'àpat, per colles, passaran a visitar el Parc Güell, Turó Parc i Les Planes.

Vespre.—A les 8 i 1/4: comiat als excursionistes, al Parador del Passeig de Gràcia.

Festa d'Infants i de Flors

El Comitè organitzador de la Festa d'Infants i de Flors, atenent la circumstància de que el dia 3 de juny, data que havia fixat per a la celebració del festival, devia tenir lloc la Festa Florida ha cregut pertinent aplaçar la celebració de la Festa fins el dia 17 del mateix mes.

Amb motiu de l'aplaçament es proroga fins el dia 31 de maig el plac de inscripció per a assistir amb algun vehícol infantil a la batalla de flors que se celebrarà.

El Comitè ha cregut convenient la instal·lació d'un curt número de lloges que's colocaran al voltant de la explanada del Parc, o sigui el lloc de celebració de festes.

Un dels números de que's compondrà el programa serà el concurs de sardanes per a nens. Les colles que vulguin presentar-se a concurs tenen temps fins el dia abans de la festa.

Les inscripcions de tota classe es reben al Centre Autonomista de Dependents i a la Cooperativa Mutual Catalana.

Homenatge a Rius i Taulet

La Comissió commemoradora de la Exposició Universal ens comunica que l'admissió de flors, corones i rams començarà avui a les deu del matí, al peu del monument, dedicat al gran patri Rius i Taulet.

Els oferitjors podran personalment deixar les ofertes o entregar-les per a la seva colocació al personal que allí hi haurà per a aquest objecte. Les flors soltes i llores es depositaran en el gran cistell circular que rodeja el monument i les corones de flors, grans rams i girnaldes, seran colocats als quatre costats del mateix.

A dos quarts de sis de la tarda, després de l'arribada de l'Ajuntament, que serà rebuda pels sobrevivents i representants de Corporacions, al peu del monument, i una vegada depositades les corones, desfilaran els alumnes de les Escoles Municipals, Còs de exploradors, Assil Naval i demés associacions infantils, les quals s'hauran reunit previament en la plaça del Museu Mariórell que estarà reservada per a aquest objecte per dis, usió del

tinent d'alcalde don Santiago Andreu, President de la Junta de Ciències Naturals; acabant el desfilament les representacions de tots els mercats de aquesta capital, que's presentaran en luxosos arruatges, per a depositar ses ofertes, que consistiran en corones i rams de flors artísticament conuinats.

Festa de la flor

Avui per tercera vegada les institucions antituberculosas de Barcelona aplaçaràn als sentiments caritatius de nostres conciutadans en demanda de l'òbol que ha de millorar la trista condició de nostres tuberculosos indigents.

En 1915 i en 1916, la recaudació de la Festa de la Flor alcançà 48,000 i 52,000 respectivament; just es que sapigui el públic barcelonés l'empleu que s'ha donat a tan esplèndids donatius.

Exposició d'Art Francés

El selecte programa per a el primer concert que l'Orquestra Simfònica de Barcelona dirigida pel mestre Lamote de Grignon donarà la tarda d'avui dimenge en el Palau de Belles Arts, està compost de les següents importants composicions:

- I. Primer. «Carnaval Romanes», overture, Berlioz.
- Segon. a) «Menuet des Follets», Berlioz.
- b) «Danse des Sylphes» (de «La damnation de Fausto», Berlioz.
- c) «Marche hongroise», Berlioz.
- Tercer. «El aprendiz de Brujo», scherzo, P. Dukas.

- II. Quart. «Scheherazade», suite simfònica, Rimsky-Korsakow.
- I. «Largo-maestoso», «Allegro nou tropp», Rimsky-Korsakow.
- II. «Lento, Andantino, Allegro molto», Rimsky-Korsakow.
- III. «Andantino quasi allegretto», Rimsky-Korsakow.
- IV. «Allegro molto», «Largo maestoso», Rimsky-Korsakow.
- Violí sol, senyor Munner.

NOTICIES

GOVERN CIVIL

Respecte els rumors de la propera vinguda del quefe de l'Estat Espanyol a Barcelona, el governador ha manifestat que desconeixia en absolut el fonament en que's podien apoiar i que creia que per ara don Alfons no realitzaria aital viatge.

Quina llàstima!—Ha visitat al senyor Morote la Junta directiva i d'acció política del Cercle Liberal del districte segon. El senyor Miró Rosell, que la presidia, pronuncià quatre frases de les de reglament a les quals contestà el governador amb quatre més de la mateixa classe, promentent de pas als seus visitants anar-los a veure i saludar, un dia, a domicili.

Parlant de l'explosió de petards el governador digué ahir als periodistes: «Pels antecessors i per la situació de les fàbriques on varen ocórrer els fets, es veu ben clar que's tracta de fets particulars en els quals és notoria la presumpció dels motius i origen d'aquells atentats.

Lo únic, doncs, que puc dir dels fets en qüestió és que la policia té ordres molt severes per a saber qui són els autors, i que, complint mon deure, estic resolt a procedir energicament en aquesta materia.»

Suposant ja nosaltres lo que ha volgut significar el senyor Morote amb aquestes paraules, devem advertir tan sols una cosa, i és que creiem que quan porti més temps de residència en nostra ciutat canviarà potser d'opinió en lo que fa referència a explosions de petards en èpoques de conflictes obrers.

D'això, senyor Morote, se'n podria començar a escriure una molt interessant historia...

EL TREBALL

Al «Cine Montaña» es reuniran els divendres al vespre els cilindradors per a tractar de la lluita que estan sostenint amb llurs patrons.

Presidí l'acte el company Batista i en la discussió intervingueren els obrers Serra, Jorga, Melich, Ramon, Noumeu, Sala, Roca (Jaume i Josep), Vidal, Brun, Gallico, Abelló, Dubois, Marquet, Pradell, Casals, Goset, Val, Monteder i Blanch.

La reunió estigué molt animada i concorreguda. Es va atacar el contingut d'un remitit publicat amb la firma d'un obrer cilindrador, en un diari local.

Es digué que corrien rumors de que'l dilluns els patrons obririen les fàbriques, amb la pretensió de que's obreis entrin en elles per a treballar en condicions que no són les reclamades pels treballadors.

El reunits acordaren continuar en llur actitud de resistència fins que's patrons, que promogueren el lock-out, accepten les condicions de treball dels obrers.

Un dels oradors digué, categòricament, que lo que ara és lock-out es convertiria en vaga.

En Marquet manifestà que demà potser obririen llurs fàbriques els patrons de Sans.

En Nomen, advocat per la paralització total de l'art textil.

I tots, en general, censuraren que's patrons intentin seleccionar els «individus obrint només, de moment, unes quantes fàbriques.

«Els efectes» dels petards del diu vendres:

La policia ha posat a disposició del jutjat als obrers Vicens Colomer, Alentado, Emili Mundina Montañes i Casà Rams Solé, detinguts amb motiu de l'explosió de petards en la fàbrica de velluts dels senyors Serra i Balet.

Després de declarar davant del jutge, ingresaren en la presó.

De les diligències se n'ha fet càrrec el jutge del Sur.

Per la treballa d'explosius en la fàbrica de la viuda de Vidal, de la carretera del Poble Nou, instrueix diligències el jutjat de la Barceloneta.

Aveïam quants obrers més seran detinguts, encara!

—Continuen igual les vagues dels constructors de pianos, mecànics de can Alvarez i paletes de can Bertrán i Companyia.

—Actes per avui:

A les deu del matí:

Reunió dels obrers equidernadors (S. Simplicí, 4 i 6).

Id. dels fundidors en ferro (Sant Pau, 83).

Id. dels manobres (Mercaders, 25).

Id. dels fundidors en bronze (Peu Creu, 14, principal).

Id. dels obrers empleats en les companyies de gas, aigua i electricitat (Mercaders, 25).

Conferència d'En Jaume Bonet al Centre Federal del Poble Nou (Marían Aguiló, 27), sobre el tema: «Les companyies de la corrupció que toca el sindicalisme».

A les quatre de la tarde:

Reunió de Junes i delegats dels Sindicats adherits a la C. R. del T. (Mercaders, 25).

Id. dels aimants de la cultura racionalista, del Poble Nou (Sant Joan de Malta, 47).

Id. dels socis de l'Ateneu Racionalista de Sans (Vallespir, 12).

A les sis:

Conferència de la senyora Donya Carme de Castro, a l'Ateneu Racionalista de Gràcia (Santa Agata, 40), sobre el tema: «La dona davant el problema social».

MUSICALS

El gran pianista Eduard Rissler i la famosa sopran de la gran Opera de París Mme. Croiza, tenen al seu càrrec l'interpretació del programa del Concert de Música Francesa que se anuncia en el Palau de la Música Catalana per al proper dijous dia 29, al vespre.

S'han publicat programes especials dels dos concerts en els que hi pendran part l'eminent cantant Madame Croiza.

Els dos tindràn lloc en el Palau de la Música Catalana; el primer, el proper dijous dia 24, el segon, el dimarts dia 26, al vespre.

L'Associació d'Amics de la Música anuncia per al dilluns, en el Palau de la Música Catalana, el seu quinze concert del present curs.

Avui a dos quarts de deu del vespre, tindrà lloc en el «Centre Unió Liberal Instructivo» d'Hostafranchs, un interessant concert a càrrec de la notabilíssima Schola Orphedónica que dirigeix el mestre Artur Marcell.

L'Associació Musical de Barcelona donarà el dimecres dia 23 en la Sala Mozart, la primera de les dues sessions consagrades als clavecinistes que ha organitzat el mestre A. Laporta Astort, ocupant-se en aquesta primera de l'Escola francesa.

ESPECTACLES

ra, Salvador Alarma i Josep Castells, estan ultimant el decorat encarregat per la empresa del teatre Còmic de la nova obra d'Amadeu Vives, «El Tesorero», qual estrona tindrà lloc el primer de juny.

L'autor assistirà a l'estrena.

—Dimars, en el teatre Tivoli, tindrà lloc la primera representació de «Marianela», interpretada per la protagonista, Concepció Ruiz, despenyent la part de «El doctor Gollin» el senyor Ruiz Taty.

—Dissabte s'anuncia en el Tivoli, el benefici de la «Associació Rendueles». En el programa figura el drama de En Santiago Rusiñol, «La madre», i un concert per la secció infantil de l'Orquestra Barcelonès.

—En la present setmana finalitzarà, en el teatre Novetats, la companyia del mestre Penella.

Dilluns tindrà lloc l'estrena de la revista en un acte i variis quadros, «La última española», i el dimecres la llegenda japonesa «La muñeca del amor».

Per a fi de setmana s'anuncia el benefici de la primera triple cantant, senyoreta Ampar Romo.

—En el Teatre Còmic, s'activen els assaïes de la nova partitura de l'Amadeu Vives, «El Tesorero», sota la direcció del mestre Emili Acebedo i el autor del libre, don Manuel Fernández Lapiente.

—Avui, diumenge, en el Teatre Còmic, tindrà lloc dues representacions extraordinàries de l'òpera «El Gato Montés».

VARIA

OBITUARI.—Nosra estimat amic i company, el redactor de «La Veu de Catalunya» don Pere Buxareu, ha tingut la desgracia de perdre a la seva mare, la bondadosa senyora Florencia de Sirà i Tintoré, que ha mort a la avançada edat de 70 anys.

A les moltes demostracions d'afecte i de pesam que ha rebut l'amic Buxareu amb tan trist motiu unim la nostra, ben expressiva i sincera.

—Avui diumenge, a les onze del matí tindrà lloc al local del Museu Social (Urgel 187) la sessió de clausura del I Congrés del Treball a domicili.

Acabada la sessió se celebrarà un concert a càrrec del Quartet «Renacimiento».

—L'Exposició del Treball a Domicili (Museu Social, Urgel, 187) continuarà oberta al públic tots els dies feiners de 10 a 1 del matí i de 3 a 5 de la tarda, i els dies de festa de 10 a 1 del matí, essent lliure l'entrada.

—Ahir tarda, segons estava anunciat, se celebrà l'acte inaugural de l'Exposició organitzada per la Joventut Artística Valenciana.

Al lloc d'honor hi figura una paleta a la qual han col·laborat i Scroffa, Benlliure, Agramor, Constantí Gómez, Andreu, Mongrell (B.) i Sigüenza, destinada a ésser venuda en pública subasta, otorgant la quantitat recaudada als fills de l'il·lustre músic català En Enric Granados.

L'Exposició estarà oberta a les hores de costum, tots els dies, fins a fi de mes.

Vichy Catalá
Alguna mineral natural, digestiva i més econòmica que les seves similars.

—Ahir a la nit, a l'Hotel d'Anglaterra, la Junta de l'Associació general de Metges de Llengua catalana, anà a saludar als Valencianistes que han vingut a la nostra Ciutat, en la persona de don Joan Pérez Lucio, a qui donaren compte dels treballs que porta realitzats per a l'efectiu del «Segon Congrés de Metges de Llengua Catalana» i adjunta Exposició, pels dies 24 al 28 del proper juny, explicant-li la significació i importància dels dits actes, el gran nombre d'adhesions amb que compten i la transcendència que, sobre tot, en els moments actuals, ha d'alcançar l'obra empresa i fent-li avinent els seus desitjos de que hi corroborin els nombrosos elements de terres Valencianes, alguns dels quals ja tenen promesa la seva important col·laboració.

El senyor Pérez es mostrà agraït a l'atenció rebuda, proment treballar en benefici d'una bona obra que considera també beneficiosa per a tots i que ha de constituir un term llaç de unitat entre els Germans de la gran família catalana, estant conformes en la conveniència de que's constitueixi un Comitè a València que porti endavant els treballs d'organització.

LA GUERRA
actual no causa tanta sensació com els preus baratissims marcats als aparadors de les CAMISERIES BELL FORT. Sempre més barato que ningú.

Camises color novitat. . . 1'65
Colls fil pur. . . 0'45
Colls extra piqué. . . 0'45
Lligacames París per a cavaller. . . 0'40
Camisetes fines jume. . . 0'50
Berrets de palla de. . . 1'85
CARRER DEL CALL, 3 i 5.—Telèfon A 1432.
Suensal Archa 2, entrant Plaça Nova

ALBERGS NOCTURNES
Alberg de la plaça de Santa Caterina (per 4 meses).—Ingres, de 6 a 8.—Gratis.
Alberg del carrer de Rocaforat (per homes).—Ingres, de 7 a 9.—Ostages: 15 cèntims.
Alberg del carrer del Cit (per homes).—Ingres, de 7 a 9.—Ostages: 15 cèntims.

PEL·LÍCULA INTERESSANT

La vida de Cristóbal Colón

En el Saló Catalunya s'ha celebrat aquest matí la projecció en prova de la pel·lícula titulada «La vida de Cristóbal Colón» y su descubrimiento de América, de la qual és propietaria l'Empresa Cinematogràfica de don Eduard Gurt i don Ramón Jané.

Galantment invitats per aquests assistiren a la prova, les autoritats i representants de la Premisa de Barcelona.

En tots ells ha causat excel·lent impressió la nova pel·lícula, quals principals escenes estan impressionades en els mateixos llocs en que's desenvoluparen els fets històrics quala motiven, i així li dona un caràcter de realitat i verosimilitat poc freqüents en les pel·lícules que tenen caràcter històric.

La nova pel·lícula constitueix un veritable èxit que denota un gran avenç en l'art nacional de la cinematografia, puix demostra que en nostra terra hi ha bastants elements per a impressionar cines que poden interessar al públic tant o més com les que arriben de l'extranger. Amb doble motiu pot dir-se així de la pel·lícula a que's referim per reproduir-se en ella episodis històrics que's desenvolupen en nostre país.

La s'ha d'afegir que la Empresa Cinematogràfica no ha descuidat cap detall, puix tots, fins els més petits, estan atesos amb veritable cura i a donar a l'espectador una noció real de lo que fou la vida de l'insigne navegant que tants dies de gloria proporcionà a Espanya.

Els invitats foren obsequiats amb un banquet en la Maison Dorée en el qual el senyor Gurt llegí unes quantes frases agraïment a tots qui haguessin acceptat l'invitació, demostrant amb això l'apoi que presten a la indústria cinematogràfica nacional.

La projecció pública s'efectuarà el dia 26 del corrent.

La Guerra

Declaracions del ministre de marina

Madrid, 19.—El general Miranda ha manifestat que no pot facilitar més dades del torpillament del «Patricio». Des d'aleshores ha ocorregut el succeït fora de la zona del bloqueig, però de tots modes això no desvirtua mai l'obligació que'l Govern té d'amparar a tot vaixell espanyol que's vege a risc.

Està fora de dubte que'l succés ocorregut fora de les aigües jurisdiccionals.

El ministre es lamenta de que es procedeixi amb alguna llugeresa al parlar d'aquestes qüestions, puix ell pot ésser causa de reclamacions diplomàtiques amb petició d'indemnitzacions per a Espanya.

Terminà dient que fins ara no es confirma que'l vaixell «Sister» fora torpillat dintre de les aigües jurisdiccionals.

En el Ateneu: Proposició aprovada

Madrid, 19.—En el Ateneu de Madrid s'havia posat a discussió el tema «Espanya en guerra».

Al començar la sessió es presentà una proposició en la que textualment es demanava que s'obsequés la sessió en senyal de dol per l'assassinat del maquinista del «Patricio».

La proposició fou aprovada i s'acabà la sessió.

«La Correspondencia de España»

Madrid, 19.—Aquest periòdic en una informació que publica treu la conclusió de que l'«San Fulgencio» fou torpillat imprudentment, puix el carbó que portava era per a Barcelona i no per a Burdeos, segons s'ha demostrat per la seva documentació.

El «Patricio» a flor d'aigua

Alacant, 19.—El semófor del Cap de Sant Antoni comunicà que ahir se havia vist navegar sense govern ni bandera, a deu milles d'altura, un vaixell mercant, suposant-se que era el «Patricio».

Després del guait del semófor tornà a comunicar que continuava veient el mateix vaixell a 15 milles al Nord.

A dos quarts de tres de la tarda va tornar a telegrafiar que havia vist a una barca del «bsu» aguantant-se prop de la proa del mateix vapor.

Davant d'aquestes notícies el capità del «Patricio» sortí a les deu del matí a bordo del vapor «San Antonio» tripulat per mariners de Denia, per a buscar el seu vaixell.

Nombros públic va acudir a despedir-los.

Després de creuar algunes vegades la costa trobaren els mariners el «Patricio» amb greus avaries, flonjant a mercès de les ones.

Immediatament se li tirà un cap i a remolc se'l portà amb molts treballs al port de Denia, on ha quedat anclat aquesta nit.

La rebuda que es feu als mariners fou entusiàstica.

S'ha vist creuar davant de Denia un gran convoi de vaixells mercants escoltat per un torpede italià.

Altres vapors salvats

València, 19.—Dien de Denia que el vapor italià «Heliófilo» encallat en aquella costa, ha estat posat a flor proseguint el seu camí.

El «Patricio».—Més valxells enfonsats.

València, 19.—Els periòdics dediquen bastant d'espai a relatar l'enfonsament del vaixell «Patricio».

Alguns detalls difereixen dels comunicats al principi. Resulta que l'canonier tingué lloc a 15 milles del Cap de Sant Antoni.

El maquinista mort era natural del Ferrol. Finà als braços del tercer maquinista, anomenat Gaviola, quan es dirigia el bot al port.

—Dien de Denia que'l bergantí italià «Alfonso», de 973 tonelles, de la matrícula de Vilarejo, que navegava des d'Orán cap a Italia amb carregament de crin vegetal, fou tirat a fons per un submarí alemany a 10 milles Nord del Cap de Sant Antoni.

La tripulació, composta del patró, 6 homes i un nen de 12 anys han arribat a Denia aquesta matinata.

Dien que'l submarí els donà temps per a recollir les seves robes i papers i embarcar-se.

—El poble de Denia ha dirigit al president del Consell un telegrama protestant contra el torpedejament del «Patricio».

Conil.—A 30 milles a l'Oest del cap Espartel, ha estat enfonsat a canonades per un submarí el vapor grec «Evyll», de 3.750 tonelles, procedent d'Anglaterra i amb carregament de carbó.

A dos quarts de tres de la matinata arribaren a Conil dues llanxes amb tota la tripulació que fou recollida per un vapor de l'almadrava.

Porten tres goços i un mico.

Comunicats oficials

Comunicat francès de les tres de la tarda

París, 19.—A la darrera hora de ahir, després de violent bombeig, els alemanys varen atacar les nostres línies a la regió de Braye, des de l'Epine de Chevigni fins el canal de l'Oise.

Els nostres tirs rasants i els nostres focs d'ametralladores varen contenir les vagues d'assalt, que no pogueren abordar les nostres posicions, excepte en un punt, a l'O. del front d'atac, en algunes fraccions enemigues varen apoderar-se d'alguns dels nostres elements avançats.

Han quedat en poder nostre vint presoners.

A la plana de Calitornia, escaramucies amb granades de mà.

Al N. O. de Reims ha fracassat, sota els nostres focs, una tentativa alemanya amb empleu de líquids inflamants contra les nostres posicions avançades de Courey.

Comunicat oficial britànic

Londres, 19.—La nit passada hem efectuat amb èxit un cop de mà al N. E. de Gonzeancourt, tornant amb alguns presoners i una ametralladora. Han fracassat cops de mà de l'enemic a l'E. de Loos, al N. E. d'Armentières i a l'E. d'Ipres.

Notícies de Rússia

Petrograd, 19.—El ministre de la Guerra i Marina, senyor Kerenski, ha publicat un ordre del dia dient que davant de la patria en perill no serà acceptada cap dimissió procedent de l'alt comandament per a defugir les responsabilitats del moment. Invita als desertors de l'exèrcit i la Marina a tornar als seus llocs abans del 28 de aquest mes.

—Ha arribat M. Vandervelde.

—El ministre de la Guerra ha nomenat al general Romanovsky cap de l'Estat Major general del ministeri de la Guerra.

El Govern ha creat prop del ministeri de la Guerra un Fàbriat especial que s'ocuparà de totes les qüestions relatives a la reorganització de l'exèrcit.

—El «Vetchernie Uremia» diu que s'ha descobert a Petrograd una oficina d'espionatge. Han estat detinguts tres individus.

Torpeder enfonsat

París, 19.—Durant el combat del dia 15 amb uns navilis austríacs, al mar Adriàtic, fou enfonsat el torpede francès de esquadra «Boutefeu».

Se salvaran els oficials i quasi tota la dotació.

La situació a Rússia

Petrograd, 19.—Els generals Alekxief, Brusiloff, Gurki, Dragomiroff i Tcherbacheff han celebrat una nova conferència amb el Govern provisional, en la qual els ministres d'Agricultura, senyor Chingiaieff, ha exposat la qüestió de les municions i aprovisionament de l'exèrcit.

El canvi d'impressions ha permès constatar que l'estat d'aquesta qüestió millora diàriament.

Transport enfonsat

Londres, 19.—Un submarí va enfonsar, el dia 15, al Mediterrani Oriental, el transport anglès «Ce. oronia».

Manquen, probablement negats, un oficial, 128 soldats i dos oficials i mariners.

Honduras romp amb Alemanya

Washington, 19.—La República de

Honduras ha trencat les relacions diplomàtiques amb Alemanya.

L'actitut del Brasil

Rio Janeiro, 19.—Es considera imminent la derogació del Decret relatiu a la neutralitat del Brasil en la guerra germano-americana.

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

Incendi emocionant

Alacant, 19.—Dien de Villena, que es declarà un incendi en un magatzem de llenya, corrent greu perill dels nens que estaven en l'interior i que pogueren ésser salvats.

La mare, a conseqüència de l'impressió, morí repentinament.

A Madrid

València, 19.—Cridat pel Govern ha marxat a Madrid el comandant de Marina.

Suïtat d'amoniac

València, 19.—El Govern ha telegrafiat al governador, oferint als agricultors valencians 3.000 tonelles de sul·fat d'amoniac a 80 pessetes els 100 kilos.

En l'actualitat el paguen a 115 pessetes.

El governador ha comunicat l'ofertament als agricultors.

Ferrocarrils vascongats

Bilbao, 19.—La Diputació ha acordat que una ponència estudiï un projecte per a adquirir totes les línies ferroviàries de la «provincia» de Viscaya.

S'invitarà a les Diputacions d'Alava i Guipúzcoa que facin el mateix.

Manifestacions d'En Lerroux

Madrid, 19.—El senyor Lerroux, interrogat en el Congrés pels periodistes sobre el seu intervencionisme, ha manifestat que era un intervencionisme circumstancial i sobre tot oportunista.

Si al principi de la lluita digué que la intervenció havia d'ésser armada, és perquè allavors a nostres tropes s'esperava estar resolt un paper heròic.

Avui han variat les circumstàncies i no són les armes ni els soldats lo que més importa. Aquell paper heròic seria ara un paper ridícul.

No creu que cap Govern estigui facultat moralment per a portar Espanya a una intervenció més o menys dissimulada, fins a l'extrem que si per raons especials s'hagués de procedir a un canvi de conducta en nostra política internacional, haurien de ser els conservadors i el senyor Dato al davant els que fessin la modificació, ja que aquest, per tal com és qui imposa la neutralitat i un dels que la venen defensant amb major ardor, és qui tindria major confiança del país.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

Si el senyor Lerroux l'ha seguit mantenint, és perquè el senyor Maure s'obstinà en no rectificar els fets polítics que el motivaren.

Altres partits, que es decidís a fer-ho, aixecaria rezels i suspicacions.

Parlant del Maure no ha dit que aquest era un crit passat de moda.

TEATRE DE NOVETATS

TEMPORADA D'ESTIU

Companyia còmica dramàtica dirigida per J. Martínez Sierra, Irene Alba i Caterina Barceña.—Queda obert l'abonament a Moda. A 500 pessetes abonats a la temporada de l'estiu passat se les reservaran les seves localitats fins el dia 21 dels corrents.

GRAN TEATRE D'ESpanyol

Companyia JORDI
Avui tarda a les 4 i nit a dos quarts de deu, EL SILENCI I L'EXIT PASQUA ABANS DE RAMS.

Amelie Biejerle

Sis úniques funcions en el

Gran Teatre Espanyol

Del 30 de maig al 4 de juny. Abonament en la taquilla del

Teatre Principi

TEATRE NOU

Empresa de grans exclusives. L'arrossegament de la grandiosa pel·lícula HUMANIDAD el drama dels humils. Tarda a les 4 en punt

Humanidad

3.000 metres. El drama dels humils. Tarda a les 4 en punt

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

el drama dels humils, 3.000 metres. Nit a dos quarts de deu en punt: «La loca del monestir» impresionada a Montserrat y

Humanidad

PIANOS I HARMONIUMS de lloguer, des de 8 fins a 15 ptes. al mes. Carrer del Bruc 78, entol. 1.

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de luxe
d'estils clàssics i moderns.
Dibuixos originals i exclusius de
la casa. Es faciliten pressu-
posts i projectes d'amoblament
i decoració d'habitacions. Preus
limitadíssims. Unica casa que
garantitza els seus mobles per
temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX:

CANUDA, 16 TELEFON, 1278

LA MUJER EN SU CASA

REVISTA MENSUAL DE

LABORES

ECONOMIA DOMESTICA Y MODAS

ES UNICA Y EXCLUSIVA EN ESPAÑA

Declarada útil
para que pueda servir de texto en la enseñanza
por R. O. de 16 de Febrero de 1905.

PIDANSE PROSPECTOS

A LA CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIERE

Núñez de Balboa, núm. 31.- MADRID

Les injeccions, els lavatges, el sàndal i arbol solen retragar la cura
de la purgació, semblant primer que va bé, però al deixar-lo tornen el
flux, i en general, sols entretenir a cura. Amb les especialitats
PARADELL en pocs dies se logra la cura completa.

FARMACIA PARADELL Comte de l'Assalt, 23
BARCELONA



Maquines d'escriure

Accessoris: Reparacions

Ronda Sant Antoni, 90, entresol

(Junt a la Plaça de l'Universitat)

TELÉFON 8.131

Aparells parlants

disco i rollos 2200 i 3300

COMPRA, CANVI I LLOGUER

NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona

Isucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gràcia

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR

ILUSTRADA PARA 1917

500 páginas
de texto.

REGALO DE

1.000 dècimos

de la Loteria

de 3 pesetas

cada uno.



Cerca de 1.000
grabados.

PARTICIPACIÓN

GRATIS

EN EL NÚMERO

6.607

de la Loteria

de Navidad.

En rústica, 1,50 pesetas. Encuadernado, 2 pesetas.

En Provincias, 0,50 más para gastos de franqueo y certificado.

:: BODES I BATEIGS ::

Per a comprar bosses, capsos amb gust i economia, visitin
l'antiga fabrica de capsos carrer S. Pau, núm. 38

Nadal

MESTRE DE BALL DE SALÓ I DELS

MÉS MODERNS

Unic que breument ensenya

ba a ballar, encara que mai hagi

ballat. Clases per a una per-

sona sola o familia. Lliçons espe-

cialis per a senyores. Lliçons

per a dependents. Carrer Cegos

de la Boqueria, 2, entresol

(Junt al carrer de la Boqueria)



ESQUELES MORTUORIES

SEN'ADMETEN AN AQUESTA IN

PREMTA, FINS A LES OJES DE

LA MATINADA

¡ÉXITO! ¡ÉXITO! ¡ÉXITO!

DE

Las Maravillas de España

La descripción gráfica más lujosa y completa de la España artística y monumental.

5 ÁLBUMS PUBLICADOS

MADRID, SAN SEBASTIÁN, BARCELONA,

VALENCIA Y LA COSTA DE LEVANTE

ACABA DE PUBLICARSE

GALICIA Y ASTURIAS VIGO, PONTEVEDRA, ORENSE,

LUGO, OVIEDO, GIJÓN

Se venden en todas las Librerías y en la CASA EDITORIAL BAILLY-BAILLIERE,

Núñez de Balboa, 21, y plaza de Santa Ana, 11, MADRID.—Teléf. S. 90.

PRECIO: MADRID, 3 ptas. PROVINCIAS, 3,50 ptas. cada álbum.

Preus de suscripció:

Barcelona el mes 7'00 Ptas.

Espanya trimestre 4'50

Estranger 9

El Poble Català

Diari Federal Nacionalista Republicà

Butlletí de suscripció

Don _____

de _____ carrer _____ núm. _____

se suscriu per un trimestre començant e dia _____ de _____

de 1916.

FIRMA _____

NOTA: Per a suscriure's enviar el present butlletí a l'Administració d'EL POBLECA-
TALA, acompanyant l'import de la suscripció en lliurança de factu cobramen

CICLES

Merce SUN.

SANROMA

Elis més còmoda

i lleugera

TELÉFON 1432

Balmes 62

BARCELONA



LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA

acaba de publicar los álbums 6.º y 7.º, titulados

La Coruña y su provincia.

Castilla la Vieja y Extremadura.

PRECIO DE CADA ÁLBUM

En Madrid, 3 pesetas. En provincias, 3,50 pesetas.

En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Baillière.—Núñez

de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

PROGRESO

Revista comercial hispano-americana y de exportación

Esta Revista es de gran circulación en España y en el Extranjero, especial-
mente en las Repúblicas Hispano-Americanas. Cuenta con inteligentes co-
rresponsales en Cuba, Puerto-Rico, Estados Unidos, Méjico, Venezuela, Chile,
Ecuador, Perú, Costa Rica, República Argentina, Uruguay, Colombia, Para-
guay, República Dominicana, Guatemala, Nicaragua, Bolivia, El Salvador,
Honduras, Panamá, Marruecos (Tánger), Inglaterra (Londres), Francia (Pa-
ris), Portugal y otros países.

- PROGRESO -

es la Revista más conveniente para hacer una propaganda eficaz, verdadera
y de gran extensión. Aparte del servicio de suscripción, anunciantes, etc., se
remite gratuitamente para la mayor difusión de la propaganda de casas
anunciadoras, a todas las Cámaras de Comercio, Bolsas, Círculos mercanti-
es, Asociaciones industriales, Ateneos, Bibliotecas, Sociedades económicas
de Amigos del País, Representantes de España acreditados en el Extranjero,
Vapores Transatlánticos, etc., etc.—Redacción y Administración. Calle
Duque de la Victoria, 10 pral. BARCELONA